

SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD.

A^o. 1858.

Vrijdag 25 Junij.

N°. 26.

ADVERTENTIE-BLAD. Prijs per Jaar voor Samarang f 12.—
" " " " buiten Samarang " 14.—
CHINEESCH " " " " voor Samarang " 8.—
BIJBLAD. " " " " buiten Samarang " 10.—

Dit Advertentie-Blad wordt tederen
VRIJDAG
uitgegeven.

De prijs der Advertentiën, is van een tot tien woorden een gulden; verder, voor iedere vijf woorden zestig duiten of $\frac{1}{2}$ reepis, behalve het zegel-regt voor den Lande.

BIJ DIT BLAD BEHOORT EEN BIJVOEGSEL.

OFFICIEEL GEDEELTE.

EXTRACT uit het Register der Besluiten van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië.
BATAVIA, den 14den Junij 1858. (No. 23.)
(Staatsblad No. 71.)

Nader gelezen, enz.
En overwegende:
dat de bepalingen op het verleen van verloven aan ambtenaren en officieren (Staatsblad 1834, No. 1) geene uitzondering bevatten, en aldus op allen van toepassing zijn;
dat het niet geraden is voorgekomen daarin verandering te brengen;
dat het evenwel, in verband met de bepalingen ten aanzien van het geniet door ambtenaren van nonactiviteits-tractement en wachtgeld (Staatsblad 1852, No. 4), noodig is alsnog te regelen de positie van de ambtenaren, die uit Nederland van verlof terug komen, doch die, vóór dat verlof, niet in actieve dienst, noch in het genot van wachtgeld waren, maar aan wie, b. v., volgens art. 3 dier bepalingen, een onderstand was toegekend;
De Raad van Nederlandsch-Indië gehoord;
Is goedgevonden en verstaan;
Eerstelijk: Met aanvulling en wijziging in soover van art. 1 van het besluit van 2 Januarij 1852, No. 3 (Staatsblad No. 1 te bepalen, dat de nonactief zijnde ambtenaren, die, op grond van de bij dat besluit gemaakte bepalingen, geen wachtgeld kunnen genieten, en die met verlof naar Nederland zijn gegaan, ook na hunnen terugkeer van dat verlof, geen nonactiviteits-tractement of wachtgeld zullen genieten, doch weder zullen worden geplaatst in dezelfde positie, als waarna zij verkeerden vóór hun vertrek naar Nederland.
Ten tweede: enz.
Afschrift, enz.
Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal:
De fd. Algemeene Secretaris,
A. LOUDON.

Bij Koninklijk besluit van den 23sten Maart 1858 No. 49, is benoemd tot predikant voor de protestantsche gemeenten in Nederlandsch-Indië, de heer *Barend Johannes Onink*, predikant bij de hervormde gemeente te Hindelopen.

Bij Koninklijk besluit van den 5den April 1858, No. 97, is aan den kolon-directeur der genie van het leger in Oost-Indië *W. C. van Schierbrand*, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der onderscheidingsteekenen van commandeur der tweede klasse der orde van *Abrecht*, hem door Zijne Majesteit den Koning van Saksen geschonken.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën, van 3 Februarij 1858, litt. A, No. 9, is aan den Oost-Indischen hoofdambtenaar, met verlof in Nederland, *A. M. Bouquet*, laatstelijk resident van Banca, verleend eene verlofsverlenging voor den tijd van zes maanden.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Koloniën van 17 Februarij 1858, litt. A, No. 6, is aan den Oost-Indischen ambtenaar, met verlof in Nederland, *J. H. C. van Dyck*, laatstelijk derden commies bij de directie van finantie te Batavia, verleend eene verlofsverlenging voor den tijd van zes maanden.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal zijn de volgende beschikkingen genomen:
CIVIEL-DEPARTEMENT.

ONTSLAAGEN:
Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, de eerste commies op het gouvernementen bureau te Padang *W. A. van der Linden*.
Op hun verzoek, eervol, uit 's lands dienst, met behoud van regt op pensioen, de commies administrateur bij het entrepôt te Batavia *F. G. Samuels* en de eerste klerk op het residentiekantoor te Ternate *C. A. Ruijs*.

VERLEEND:
Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den secretaris der residentie Batavia *A. Fitz Verploegh*.

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan *A. G. A. van den Beryh*, laatstelijk controleur der tweede klasse bij het binnenlandsch bestuur in de residentie Palembang.

INGETROKKEN:
De benoeming van *F. J. van Jett de Bruijn*, tot commies op het residentiekantoor, tevens griffier bij den raad van justitie en secretaris der weeskamer, te Ternate.

BENOEMD:
Tot commies op het bureau van den resident der Padangsche Bovenlanden, de tweede commies op het bureau van den assistent-resident en magistraat van Padang *C. A. van Dinter*.
Tot tweeden commies op het bureau van den assistent-resident en magistraat van Padang, de commies op het bureau van den resident der Padangsche Bovenlanden *W. van Ommen*.

MENGELWERK EN BIJDAGEN.

DE KOOPMAN VAN VENETIË.

(Naar het Engelsch.)

De Jood SHYLOCK was een inwoner van Venetië, en had een ontzaggeijk vermogen bijeen geschaapt, door aan Christen kooplieden op hoogen interest geld te leenen. Hard en onmeêdoogend van karakter, vervolgde SHYLOCK zijne schuldenaren, wanneer zij buiten staat waren om het geld op den bepaalden tijd terug te geven, met zoo veel gestrengheid, dat alle, weldenkende lieden hem verfoeiden, maar inzonderheid de jonge Venetiaansche koopman ANTONIO. Van zijnen kant haatte SHYLOCK ANTONIO, dewijl deze dikwijls zonder interest geld leende aan hen, die buiten hunne schuld ongelukkig waren geworden, en er bestond derhalve eene ingewortelde vijandschap tusschen den hebzuchtigen Jood en den edelmoedigen ANTONIO. Deze laatste kon SHYLOCK nooit op de *Riallo* (op welke brug de beurs gehouden werd) ontmoeten, zonder hem zijnen woekerhandel en zijne onmenscheijkheid te verwijten; de Jood verdroeg dezen smaad met geveinsde onverschilligheid, maar heimelijk dacht hij op wraak.
ANTONIO was de goedhartigste en welwillendste mensch

Tot eersten onderwijzer aan de gouvernementen tweede lagere school te Weltevreden, de eerste onderwijzer aan de gouvernementen tweede lagere school te Soerabaja *H. W. G. de Roock*.
Tot eersten onderwijzer aan de gouvernementen tweede lagere school te Soerabaja, de onderwijzer aan de gouvernementen lagere school te Djokjakarta *J. H. Retel*.

GOEDGEKEURD:
Dat door den *Comml-Generaal in Frankrijk in Nederlandsch-Indië*, is benoemd:
Tot zijnen consulaire agent te Samarang, de heer *Jhr. P. Drujosestijn*.

SCHUTTERIJEN, ENZ.
BIJ DE COMPAGNIE CAVALLERIE DER BATAVIASCHE SCHUTTERIJ.
ONTSLAAGEN:
Eervol, wegens vertrek, de eerste luitenant *G. J. L. van der Hucht*.
BEVORDERD:
Tot eersten luitenant, de tweede luitenant *A. J. W. van Delden*.
BENOEMD:
Tot tweeden luitenant, de schutter *J. L. Adam*.

BIJ DE SCHUTTERIJ TE SOERABAJA.
ONTSLAAGEN:
Eervol, wegens vertrek, de kapiteins *W. Huishoff* en *S. M. Waanders*, de tweede luitenant-auditeur *Mr. J. C. van der Schalk* en de tweedeluitenant *W. Mashaupt*.

BEVORDERD:
Tot kapitein, de eerste luitenant *J. B. van den Dungen Bille*.
BENOEMD:
Tot kapitein *Mr. A. M. Meertens*, vroeger kapitein bij dat corps, wegens vertrek als zoodanig eervol ontslagen.
Tot eersten luitenant, *S. M. Eerdmans*, op zijn verzoek eervol ontslagen officier van administratie der tweede klasse van het leger.
Tot tweeden luitenant-auditeur, de schutter *Mr. M. P. A. Coster*.
Tot tweeden luitenant, de schutter *S. A. Thomas*.

MILITAIR DEPARTEMENT.

Bij de Militaire Geneeskundige Dienst.
BEVORDERD:
Tot dirigerend officier van gezondheid der tweede klasse, inspecteur der hospitaal op de buitenbezittingen, Sumatra Westkust uitgezonderd, en voor de geneeskundige belangen in het algemeen, de officier van gezondheid der eerste klasse *E. A. Lange*.
OVERGEPLAATST:
Bij de geneeskundige dienst op Banca, de officier van gezondheid der derde klasse *K. W. Hamilton of Silvertonhill*, thans te Soerabaja.
Bij het groot militair hospitaal te Padang, de apothecar der derde klasse *A. G. Veltman*, thans te Batavia.

BEKENDMAKINGEN.

Voor het Land. Debiteuren aan het Vendu-departement te Samarang, over de maand Maart 1858, worden bij deze herinnerd, dat de aanzuivering van hun debet vóór of uiterlijk op ultimo dezer moet geschieden, bij gebreke waarvan de betaling in regten zal worden gevorderd.

SAMARANG, De Super-Intendent,
den 21sten Junij 1858. RENOULT.

Voor de Policie. Wordt bij deze aan de gemeente bekend gemaakt, dat in de plaats van wijlen den Heer *H. F. VAN ZITTER*, tot wijkmeester van wijk Lett. H. No. 8, is benoemd, de Heer *J. M. ADMIRAAL*, inwoner van gemelde wijk.

SAMARANG, De Ass. Res. voor de Politie,
den 25sten Junij 1858. SERLÉ.

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

Aangestagen Vendutiën.

Op MAANDAG den 28sten JUNIJ 1858.
Voor het Commissie-huis van *Andreas, Schallig & Co.*
Op DINGSDAG den 29sten JUNIJ 1858.
Voor de Toko van de Heeren *Soesman & Co.*

Op WOENSDAG den 30sten JUNIJ 1858.
In de lokalen van het Agentschap van de Factorij der Nederlandsche Handel-Maatschappij.

Op DONDERDAG den 1sten JULIJ 1858.
In het Arsensal alhier.

Op VRIJDAG den 2den JULIJ 1858.
Bij den Pachter der Pandjeshuizen.

Op ZATURDAG den 3den JULIJ 1858.
Vendutie van pas aangebragte paarden, bij *Soesman & Co.*

Advertentiën.

Het vertrek der LANDMAIL
is bepaald op
Zaterdag den 3den Julij aanstaande,
des namiddags ten 6 ure,
moetende de brieven uiterlijk des namiddags ten 4 ure van dien d'g ten postkantore bezorgd worden. (858)

Op Maandag den 28sten Junij,
ZAL ER
VENDUTIE GEHOUDEN WORDEN,
voor het Commissie-huis van
Andreas, Schallig & Co.,
VAN DIVERSE KOOPMANSGOEDEREN
ALSMEDE:
13 stuks Oude Gouden Dublonnen en
4 " " Ducaten. (821)

OP MAANDAG DEN 28sten JUNIJ,
zal op de vendutie van
ANDREAS, SCHALLIG & CO.,
nog verkocht worden:
EEN REISWAGEN
met Engelsch onderstel. (859)

Op Dingsdag den 29sten dezer,
zullen
SOESMAN & CO.,
op vendutie verkoopen: eene Factuur Engelsche
HANG- en TAFEL-LAMPEN,
en ten 10 ure precies:
6 kisten Indigo. (860)

Op de Vendutie
van Dingsdag den 29sten dezer,
zal voor rekening van wien zulks zoude mogen aangaan
te tout prix worden verkecht:
125 vaatjes Boter,
(861) **SOESMAN & CO.**

TOKO-VENDUTIE
op Dingsdag den 29sten,
bij
SOESMAN & CO.,
van diverse Toko- en aangebragte goederen. (862)

van de wereld, en kende geen grooter genoegen dan gelukkigen te maken. Bovendien was er in geheel Italië geen man, in wien de oude Romeinsche regtschapenheid met grooteren luister, uitblonk; en hij werd ook door zijne medeburgers bijna aangebeden. Zijn boezemvriend was BASSANIO, een Venetiaansch edelman, die, daar hij slechts een middelmatig erfdcel bezat, zijn vermogen bijna had uitgeput door eene levenswijze, die met zijne middelen in geene evenredigheid stond, gelijk vele jonge lieden doen, die eenen grooten naam dragen en karig door de fortuin zijn bedield. Wanneer BASSANIO geld noodig had, nam hij altijd de toevlugt tot ANTONIO; men zou gezegd hebben, dat de tweede vrienden slechts één hart en ééne beurs hadden.
Eens kwam BASSANIO zijnen vriend het berigt mededeelen, dat hij door een schitterend huwelijk zijne zaken dacht te herstellen. Hij wilde eene dame ten huwelijk vragen, welke hij teeder beminde, en welke de eenige erfgeefster was der aanzienlijke goederen van haren onlangs overleden vader. BASSANIO zeide nog, dat hij, toen de vader nog leefde, gewoon was bij hem aan huis te komen, en uit de zijwijdende taal harer oogen begrepen had, dat zijne hulde de dochter niet onverschillig zou zijn; maar dewijl hij buiten staat was om zich voor te doen op eenen voet gelijk voor iemand paste, die eene rijke erfdochter zijn hof wilde maken, verzocht hij ANTONIO om bij al de bewijzen van vriendschap, welke

deze hem had geschonken, er nog een te voegen, door hem drieduizend dukaten te leenen.
ANTONIO had op het oogenblik geen geld liggen; maar dewijl hij op de spoedige aankomst van eenige voor zijne rekening bevrachte schepen staat maakte, zeide hij zijnen vriend, dat hij zich naar SHYLOCK, den rijken geldschietter, zou begeven, en van dezen, op het onderpand zijner ladingen, de verlangde som leenen.
ANTONIO en BASSANIO gingen derhalve te zamen SHYLOCK opzoeken, en nu deed de eerste den Jood het voorstel, om hem, tegen welken interest hij vorderde en op een toereikend onderpand, drieduizend dukaten te leenen. Op dezen voorslag zeide SHYLOCK bij zichzelf: „Als ik hem slechts aan den haak kan krijgen, zal ik den ouden wrok, dien ik hem toedraag, wel kunnen voldoen. Hij haat de geheele Joodsche natie, leent geld zonder interest, en smaalt op mij en mijne eerlijke winsten, die hij woeker verkiest te noemen. Dat het gehele geslacht van Israël vervloekt zij, als ik hem ooit vergeef!”
Toen ANTONIO, die ongeduldig was om het geld te hebben, zag, dat SHYLOCK, in plaats van hem te antwoorden, bij zichzelf scheen te spreken, zeide hij: „Hebt gij mij verstaan, SHYLOCK? Wilt gij mij die som leenen?”
De Jood antwoordde: „Signor Antonio! het is dikwijls gebeurd, dat gij op de *Riallo* op mijnen rijkdom en mijn beroep hebt gesmaald, en ik heb al uwe beleedigingen met geduld verdragen, en mij vergenoegd met mijne

Op Woensdag den 30sten Juny a. s.,
des voormiddags ten negen ure,
zal er vendutie worden gehouden, in de Lokalen van het
Agentschap van de Factorij der Nederlandsche Handel-
Maatschappij alhier, van diverse LIJNWADEN, waaronder
eenige CHITSEN, min of meer gevlekt, roode KATOE-
NEN; voorts: enkele kisten BROEKENSTOF, LAKEN, en
hetgeen verder te voorschijn zal worden gebragt.
Samarang, De Agent van de Factorij der
den 22sten Juny 1858. Ned. Handel-Maatschappij,
(869) J. L. VAN GENNEP.

Op Vrijdag den 2den Julij.
In de Chinesche Kamp bij den Pachter der Pandjes-
huizen, van vervallen Linnen Pandgoederen, over het 3de
kwartaal 1857. (870)

MILITAIRE KANTINE TE WILLEM I.
De ondergeteekenden ontwaard hebbende, dat er een
verschil van begrip bestaat, in de lezing van Art. 17 der
voorwaarden voor de levering van dranken voor het jaar
1859, ten behoeve der Militaire Kantine te Willem I,
waarvan de uitbesteding op 1 Julij a. k. zal plaats heb-
ben, brengen ter kennis van belanghebbende, genoemd
Artikel aldus behoort verstaan te worden: „Aan de min-
ste Inschryver of Mijner enz.“
(871) De Officieren Kommissarissen,
STROO WESTERMAN.
VAN AALST.

PAARDEN VENDUTIE.

Op Zaterdag 3 Julij,
zullen
SOESMAN & CO.,
à 2%, Vendu-sularis verkoopen:
74 uitgezochte Sandelwood Paarden,
waaronder verscheidene Rij- en spannen Wagenpaarden,
pas aangebragt per bark *Djoedul Hair*, hebbende dit schip
eene zeer korte reis gehad.
Heden te bezigtigen op *Darat*. (872)

VENDUTIE
op Maandag den 5den Julij,
wegens verhuizing ten huize van den Heer
WILKENS,
van Zkd. zeer netten INBOEDEL,
bestaande uit: Spiegel, Schilder-
rijen, Hang- en Tafel-lampen, di-
verse Meubelen, etc., etc.
VOORTS:
van Rijtuigen, Paarden en wat verder te voorschijn zal
worden gebragt. (873) SOESMAN & CO.

Toko-Vendutie
op Dingsdag den 6den Julij,
BIJ
SOESMAN & CO.,
van diverse Toko- en aangebragte Goederen.
NB. Men wordt beleefd verzocht van de aan te bren-
gen Goederen, op Donderdag te voren aangifte te willen
doen, ten einde in onze advertentie te worden opgeno-
men. (874)

OP WOENSDAG 7 JULIJ,
VENDUTIE
bij
NOOTBAAR & JOOSTEN,
zullende later van de daarop te verkoopen GOEDEREN
volledige annonce geschieden. (875)

schouders op te halen; want lijden is het erfdeel van mijnen
stam. Gij hebt mij ook ongelovige hond en beuzen-
snijder genoemd, op mijne kleederen gespuwd en mij
verachtelijk met uwen voet geschopt, alsof ik een onrein
dier was. Nu schijnt het evenwel, dat gij mij noodig
hebt. Gij komt bij mij en zegt: SHYLOCK, leen mij geld!
Heeft dan een hond geld? Kan een hond drieduizend
dukaten leenen? Wilt gij, dat ik eene nederige buiging
voor u maak, en zeg: Edele Heer! gisteren hebt gij op
mij gespuwd, en om u mijne erkentelijkheid te toonen
zal ik u mijn geld leenen? — ANTONIO antwoordde: „Het
is zeer waarschijnlijk, dat ik u weder dezelfde namen zal
geven, dat ik weder op uwen tabberd zal spuwen, ja zelfs,
dat ik u weder met mijnen voet zal schoppen. Derhalve,
als gij mij dit geld wilt leenen, leen het mij dan niet
als vriend, maar als vijand; dan zult gij, als ik mijn woord
niet houd, mij des te beter kunnen vervolgen.“ — „Mijn
Hemel!“ hernam SHYLOCK: „wat stuift gij op! Gij kent
mij nog niet. Ik verlang niets anders dan uwe vriendschap,
en ben er op uit om uwe achting te winnen. Ik zal uwe
beledigingen, al den smaad, dien gij mij hebt aangedaan,
vergeten. Gij zult het geld hebben, en ik zal geen inter-
est van u vorderen.“
ANTONIO was, gelijk men wel denken kan, zeer verwon-
derd over de mildheid van zulk een voorstel. SHYLOCK,
altijd veinzende, dat beleefdheid en de zucht om de vriend-
schap van ANTONIO te winnen, zijne eenige drijfveeren

VENDUTIE.
Op een' nader te bepalen dag
te Samarang, wegens vertrek van den
WelEdelen Gestrengen Heer
H. J. A. VAN SON,
DOOR
P. A. PRINGIERS,
van ZEd. Gestr. prachtige Inboedel, bestaande med. uit:
MASSIEF MAHONIJ-HOUTEN MEUBELS,
ALS:
Lede-kanten, Kleerkasten, Canapées,
Stoelen, Ronde- en Vierkante Tafels
met en zonder marmeren bladen, Drank-
buffet, Speel-tafels, Étagères, Wasch-tafels met marmeren
bladen, Boeken- en Kinderkasten, Trumeaux, groote Spie-
gels, Zilver-, Porcelein-, Cristal- en Glaswerk, Paarden en
Wagens, waaronder eene zoo goed als nieuwe Amerikaan-
sche Handchais, enz., enz., enz.
Later zal hiervan een meer gedetailleerd berigt worden
on gezonden. (822)

**De ondergeteekenden zijn op nieuw
voorzien van:**
Venster-glas.
Kristallen Suiker-potten op voet.
Sla-bakken, Compottes en Kaas-deksels.
Scheer- en Naai-kistjes.
Vogel-kooijen.
Bloem-vazen.
Rozen Water.
Bengaalsch Wasch-zeep.
Castor Olie.
(876) ANDREAS, SCHALLIG & CO.

OP NIEUW ONTVANGEN:
Gember.
Vruchten op Water.
Brandewijn.
Absinth en Kirschwasser.
Madeira 1^e soort.
Fransche en Hollandsche Azijn.
Diverse Likeuren 1^e en 2^e soort.
Selterswater op 1/2 kruiken.
Lijn-Olie, Olie en Terpentin en
Engelsche Beschuit in 1/2 en 1/4 blikken.
(823) bij ANDREAS, SCHALLIG & CO.

ONTVANGEN:
Aardbeijen.
Frambozen en
Moerbeijen op Water.
Morellen op Brandewijn.
Suiker in mandjes, voor huiselijk gebruik.
(877) THOOF & CO.

PAS ONTVANGEN:
WAGEN-LEIDSELS,
voor 2, 4 en 6 Paarden, gevlochten, rond en geslagen.
Bendij-leidsels, Stalhalsters, en Bendij-trensen, Zeilma-
kers-Garen, enz., enz.
(825) bij SOESMAN & CO.

ONTVANGEN:
Best verlakt Leder,
(grootte vellen.)
(824) bij F. A. PRINGIERS.

KLOKKEN.
in alle soorten, bij
(878) SOESMAN & CO.

PAS ONTVANGEN:
Een partijtje puike puike
PUNT Manilla Sigaren van 1856,
(826) bij H. L. DE LYON.
FANTASIE OF GEBRILLANTEERDE
Fauragères en Sabeldragons
voor H. H. eerste en tweede Luitenant;
te bekomen bij
(834) MOLITOR.

waren, herhaalde nog eens, dat hij de drieduizend duka-
ten zonder interest wilde leenen; alleen zou ANTONIO met
hem naar eenen regtsgeleerde gaan, en uit scherts eene
schuldbekentenis teeken, door welke hij zich verpligtte,
indien hij de som niet op den bepaalden dag teruggaf,
zich door SHYLOCK een pond vleesch uit het ligchaam te
laten snijden, op welke plaats deze zou verkiezen.
ANTONIO toonde zich hiertoe bereid; maar BASSANIO wilde
volstrekt niet, dat zijn vriend om zijnentwil zulk eene
overeenkomst teekenen zou. ANTONIO drong er echter op
aan, zeggende, dat vóór den vervalldag zeker zijne schep-
pen zouden aankomen, welker lading vele malen de ge-
vorderde som bedroeg.
SHYLOCK, die deze redewisseling hoorde, riep uit: „Vader
ABRAHAM! welke achterdochtige menschen zijn deze Chris-
tenen toch! De gestrengheid, waarmede zij zelve op hun
regt staan, doet hen alle andere menschen wantrouwen.
Ik vraag u, BASSANIO! als het heden vervalldag is, en
ANTONIO mij niet kon betalen, wat zou ik dan kunnen
met de uitvoering van zulk een beding te eischen? Een
pond vleesch, uit het ligchaam van een mensch gesneden,
is niet eens zooveel waard als een pond ossen- of scha-
penvleesch. Ik herhaal het: ik wil hem eene dienst be-
wijzen, om zijne vriendschap te winnen. Wil hij die
aannemen, goed. Zoo niet, vaartwel dan!“
Eindelijk werd, tegen den raad van BASSANIO, die, on-
danks al wat de Jood van zijne goede meening zeide, zeer

Direct Ontvangen:
Eene Piano, 7 Octaven, Jacaranda-
hout, expresselijk voor dit klimaat ver-
vaardigd,
(831) bij F. A. PRINGIERS.
SOESMAN & CO.
zijn steeds voorzien van puike
Cognac John Alberty, Borchard & Faure Frères, Old
Champagne Cognac, Genever AVH en andere merken,
tegen verminderde prijzen; Roode Wijn in soorten, van
ordinaire tot fijnste kwaliteiten; fijne Rhijnwijnen op heele
en halve flesschen, superieure Madeira, Port-, Malaga- en
Witte Wijnen, Haantjes-, Lans-, Allsopps- en Valk-Bier,
Bessen Genever in groote flesschen, Barcelona Brandij,
enz., enz. (829)

ONTVANGEN:
Japansche Bezems, Vloermatten, Schutselfs en Nacht-
spiegels.
1^e kwaliteit Mandarijn Gember en van Wijnand Focking:
Witte Curaçao.
(832) THOOF & CO.

Porceleinen Eet- en Thee-serviezen.
Pas uitgepakt bij
(879) SOESMAN & CO.
Gekookte en Ongekookte Lijnolie,
LOODWIT,
in vaatjes van 25 & 50 pond.
Verkwasten, Spaansch Groen en diverse Verwen.
(830) bij F. A. PRINGIERS.

Loodwit, Lijn-olie, Spaansch Groen, Cromaat Geel,
Menie, Zwartsel en andere Verwwaren, Verkwasten in
soorten, terwijl eerstdaags nader verkrijgbaar is:
KOOL- EN ZWEEDSCHE TEER,
(880) bij SOESMAN & CO.

STORTBADEN, (Douches).
Een factuur gezette Juweelen,
BESTAANDE UIT:
Haarspelden, Broches, Oorknoppen en Ringen.
(827) JACOBUS HJLMANS.

 Puike Hammen, Rookvleesch, Cachet en andere
eerste merken Boter, Zoetmelksche-, Limburger-,
Edammer- en Zwitsersche Kazen, Gevogelte,
Visch, Vleesch en Groenten in blikken van de beste uit-
zenders, groote stopflesschen Rozijnen, Amandelen, Appè-
len, Peeren, enz., Fransche Macaroni en Vermicelle in
blikken en in kistjes, Hollandse Vruchten op Brandy,
enz., enz., pas ontvangen bij
(836) SOESMAN & CO.

ONTVANGEN:
Alle sooten van Stremien,
Ivoren en Caoutchouc Kammen in soorten,
Fransche Tand- en Nagelborstels,
Fijn Wit Band in alle breedten.
(839) R. HAMMEL.

PUIKE MANILLA SIGAREN
N°. 2 en 3, zeer oud in beide vormen,
(838) bij SOESMAN & CO.

EXQUISE WIJN IN KISTEN
van 4 dozijn, merk *Duranteau Chateau des 3 moulins*.
(835) A. MEIJER.

Fransche Siropen op halve flesschen, Vruchten op Water
en Brandy, Pâtés in soorten, Champignons, Pétis Pois,
Sardijntjes, Fransch Suikerwerk, enz., bij
(837) SOESMAN & CO.

UITGEPAKT:
Echte Cambrics,
No. 24, 28, 50 en 52.
SCHIRTINGS 6/4 breed en Fransche MADAPOLLAMS,
(833) bij F. A. PRINGIERS.

ongarne zag, dat zijn vriend zich voor hem aan zulk een
gevaar blootstelde, de overeenkomst door ANTONIO getee-
kend, daar deze haar, gelijk SHYLOCK zeide, slechts voor
eene scherts hield.
De rijke dame, welke BASSANIO ten huwelijk wilde vra-
gen, woonde bij Venetië, op eene plaats, die Belmonte
heette. PORTIA, zoo was haar naam, behoefde, wat hare
bekoortlijkenheden en de gaven van haren geest betrof, niet
te zwichten voor de in de geschiedenis beroemde PORTIA,
de dochter van CATO en de echtgenoot van BRUTUS.
Met eene welvoorzien beurs vertrok ANTONIO, door
verscheidene bedienden en eenen jongman, GRATIANO ge-
heeten, vergezeld, naar Belmonte. Zijn aanzoek werd gun-
stig beantwoord, en na verloop van korten tijd gaf PORTIA
hem hare volkomene toestemming.
BASSANIO openbaarde haar, dat hij geen vermogen bezat,
en haar niets kon aanbieden dan zijne edele geboorte
en den roem zijner voorouders. PORTIA, die hem waar-
lijk beminde, en rijk genoeg was om zich niet om het
vermogen van haren echtgenoot te bekommeren, ant-
woorde met aanvallige zedigheid, dat zij zuizendmaal
schooner en tienduizendmaal rijker wenschte te zijn, om
zijner meer waardig te wezen. Daarop begon zij schert-
send zichzelf te vernederen: zij was een eenvoudig meisje,
zeide zij, zonder kennis of ondervinding, maar nog niet
te oud om te leeren, en zij nam hem tot meester, om
zich in alle opzigten door hem te laten besturen. „IK

Prachtige Eng. Hang- en Tafellampen,
—Geleij, Zuren, Sausen.
(842) A. MEIJER.

UITGEPAKT:
Postpapier in alle formaten, waaronder wit en blaauw
verge, Hollandsch- en Veljnpapier.
(881) Y. H. NOMAN, KOLFF & CO.

Wissels op Nederland,
(882) bij VAN MAANEN & CO.

REGTSGELEERDHEID.
Van der Ploeg. Het Romeinsche Regt.
Wetboek van Koophandel met aantekeningen.
Thorbecke. Aantekeningen op de Grondwet.
Loke. — Handboek voor Notarissen.
Labé. Idem.
B. Say. Cours complet d'Economie politique practi-
que, 2 vol.
Gilbert. Les codes annotés de sirey, 2 vol.
(883) V. H. NOMAN, KOLFF & CO.

PER MAIL ONTVANGEN.
Bets over Handel en Scheepvaart met
betrekking tot Java.
(857) V. H. NOMAN, KOLFF & CO.

JAPANSCH WAAIJERS,
(884) bij V. H. NOMAN, KOLFF & CO.

MANDARIJN GEMBER,
(840) bij SOESMAN & CO.

Mme. DE FARCY
HEEFT ONTVANGEN:
Een fraai assortiment Grénadine
en Barège Dames Kleeden, diverse
Linten, keurige Bloemen, etc. (856)

236ste
Nederlandsche Staats - Loterij.
Collecte van C. G. BOONENKAMP, te Rotterdam.
Bestellingen op bovenstaande Loterij
waarvan de trekking in Augustus aanstaande be-
slint, worden door ons aangenomen tegen vooruit be-
stalling van:
Een heel Lot. f 100.—
" half " f 50.—
" vijfde " f 20.—
(634) V. H. NOMAN, KOLFF & CO. (Samarang.)

IN COMMISSIE ONTVANGEN
DE ONDERVOLGENDE BELANGRIJKE
REGTSGELEERDE WERKEN:
Mr. J. S. Vernede. De Ned. Wetgeving. De Strafvordering.
" " Wetboek van Koop-
handel.
" " Burgerlijk Wetboek.
Mr. A. de Pinto. Burgerlijk Wetboek.
" " Wetboek van Strafvordering.
" " Wetten.
" " Wetboek van Koophandel.
" " Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering.
Mr. C. W. Opzoomer. Het Burgerlijk Wetboek.
Bijdragen tot Regtsgeleerdheid en Wetgeving, verzameld
en uitgegeven door Mr. C. A. den Tex en Mr. J.
van Hall, van het jaar 1826—1836.
Regtsgeleerd Bijblad, behoorende tot de Ned. Bijdragen
van Regtsgeleerdheid en Wetgeving, 1839—1850.
Mr. J. C. Voorduin. Geschiedenis en Beginselen der Ne-
derlandsche Wetboeken.
(783) V. H. NOMAN, KOLFF & CO.

behoor nu aan u," vervolgde zij, „ik en al het mijne.
Bassanio, was ik nog eigenares van dit fraaije
landgoed, koningin van mijzelve, en meesteres van een
aantal dienaren; tegenwoordig, mijn heer en meester, zijn
dit landgoed, deze dienaren, even als ik zelve, uw eigen-
dom; ik geef u dat alles met dezen ring.”
Door de innemende manier, waarop de rijke en edele
PORTIA de hand aannam van eenen man, zoo weinig door
de fortuin begunstigd als hij, gevoelde BASSANIO zich zoo
getroffen, dat hij zijne vroude en dankbaarheid niet an-
ders kon te kennen geven, dan door eenige onzamenhan-
gende woorden uit te stamelen, en, terwijl hij den ring
aannam, te zweren, dat hij dien nooit uit zijne handen
zou geven.
GRATIANO en NERISSA, de gezelschapsjuffer van PORTIA,
waren er bij tegenwoordig, toen zij deze gewillige belofte
af om de gehoorzame huisvrouw van BASSANIO te wor-
den, en nadat GRATIANO hun had geluk gewenscht, ver-
tocht hij verloft om te gelijker tijd met hen te trouwen.
„Van harte gaarne,” antwoordde BASSANIO, „als gij een
rouw kunt vinden.”
Daarop zeide GRATIANO, dat hij de bevallige NERISSA
bemind, en deze beloofd had zijne vrouw te worden,
als hare meesteres BASSANIO hare hand gaf. Zoo zou, ge-
lijk BASSANIO zeide, eene dubbele bruiloft eene dubbele
vriendschap geven.
Het geluk der gelieven werd echter verstoord door de

HEEREN MODE-MAGAZIJN.
PAS ONTVANGEN.
Extra fijne Mecanique Gibus-hoeden,
(841) bij F. HASSELMAN.

Ontvangen:
Manilla Sigaren N°. 2,
Havana model.
(828) F. A. PRINGIERS.

MAATSCHAPPIJ TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN.
(Afdeling Samarang.)
Algemeene Vergadering op Dingsdag den 6den Julij,
des avonds ten 8 ure,
in het daartoe als naar gewoonte gebezigde Zijlocaal der
Vrijmetselaars-Loge.
Namens het Bestuur der Afdeling voornd:
SAMARANG, De Secretaris,
den 25sten Junij 1858. G. C. T. VAN DORP.

Punten van Behandeling.
a. Voorstel tot het bijvoegen van een art. in het huis-
houdelijk reglement; luidende als volgt:
Het bestuur neemt besluiten, en doet daarvan ver-
slag in eene eerstvolgende algemeene vergadering.
b. Voorstel tot weglating van de woorden: dat hij geene
bezoldiging geniet, uit art. 4 van het Reglement der
Spaar- en Beleenbank.
c. Verkiezing van medebestuurders der Afdeling en van
Commissarissen der Spaar- en Beleenbank.
d. Huishoudelijke zaken. (885)

KUNST-HANDEL
VAN
V. H. NOMAN, KOLFF & CO., SAMARANG.
CHINESCHE ARTIKELEN.
Ivoren SIGAREN-KOKERS, klein en groot model,
prachtig bewerkt.
Ivoren SPEEL-FICHES.
Hamboezen SIGAREN-KOKERS, klein en groot
model, au jour gesneden.
Ivoren ETAGERE VOORWERPEN.
Zeer geschikt voor Cadeaux.
Direct uit China ontvangen,
(727) bij V. H. NOMAN, KOLFF & CO.

De Zalf en Pillen van Holloway,
zijn een uitmuntend middel ter genezing van Hoofdschurft,
H M en J L
kinderen van P D L, te Geertruiden-
burg, leden alle drie aan deze zoo zeer onaangename ziekte;
MARIA echter het meeste, en ofschoon men velerlei mid-
delen daartegen had gebezigd, kwam er geene verbetering
in hunnen toestand, en verspreide zich vooral bij de
laatstgenoemde de kwaal over het geheele hoofd, tot groote
smart der ouders en van het kind zelve. Het bloed der
twee anderen was ook zeer onrein. Eindelijk deden de
ouders hunne drie kinderen de pillen van Holloway toe-
dienen, ten gevolge waarvan zij in 19 dagen tijds geheel
gezezen waren. Deze pillen hebben ook eene uitmun-
tende kracht ter genezing van alle huidziekten.
De prijzen dezer Pillen en Zalf zijn als volgt:
Doosjes Pillen à f 1.—, f 3.—, f 5.—
Potjes Zalf à f 1.—, f 3.—, f 5.—
Elk doosje en potje is vergezeld van eene aanwijzing hoe
men de Zalf en Pillen gebruiken moet.
Ze zijn op franco aanvraag à contant te bekomen:
Te Soerabaja bij R. FUHRI & Co.
" Banjoemaas M. S. CHERIMAN.
" Poerworedjo F. NEUMANN.
" Djocjarta BUIJN & Co.
" Soerakarta W. VELDMAN en Wed. SAFFINGER.
" Salatiga F. KRUTHOFFER.
" Tagal Mevrouw de Wed. DORT.
" Cheribon W. GALISTAN.
" Samarang H. L. DE LYON, V. H. NOMAN,
(886) KOLFF & Co., H. G. NOOTBAAR en bij
SOESMAN & Co.

komt van eenen bode, die eenen brief van ANTONIO bragt,
welke eene zeer onaangename tijding bevatte. Toen BAS-
SANTIO dezen brief las, zag PORTIA hem verbleeken, en
vroeg welke tijding hem zoo zeer deed ontstellen. „Ach,
dierbare PORTIA!” antwoordde BASSANTIO: „dit zijn wel
de treurigste regels, die ooit het papier hebben bekleet.
Toen ik het waagde u mijne liefde te bekennen, verklaarde
ik, dat mijn eenige rijkdom in mijn bloed bestond; maar
ik had u moeten zeggen, dat ik minder dan niets bezat,
dewijl ik schulden had.” Daarop verhaalde hij, hoe hij
van ANTONIO geld had geleend, hetwelk deze zelf van den
Jood SHYLOCK had bekomen, door eene overeenkomst te
ondertekenen, door welke hij zich verbond, zich een pond
vleesch te laten uitsnijden, als hij niet op den vervaldag
betaalde. Daarop las hij den brief van ANTONIO voor, die
aldus luidde:
„Waarde Bassanio! — Mijne schepen zijn vergaan, mijne
„schuld is verlegd, en daar ik niet kan hopen de ver-
„vulling van het beding te overleven, verlang ik u nog
„te zien eer ik sterf. Evenwel laat ik u vrij om te doen
„wat u goeddunkt. Indien uwe vriendschap voor mij
„niet groot genoeg is om u te doen besluiten om te ko-
„men, sla dan geen acht op dezen brief.”
„O liefste!” zeide PORTIA, „maak u spoedig gereed om
te vertrekken. Ik zal u geld geven. Liever geef ik twin-
tigmaal die som, dan toe te laten, dat zulk een edelmoe-
dig vriend door de schuld van mijnen BASSANTIO een haar

BOEK-HANDEL
VAN
V. H. Noman, Kolff & Co., Samarang.
SCHIJFSCHIETREGISTERS
EERSTE KLASSE. (757)

REVELETA ARABICA
VAN
Barry du Barry & Co.
OP NIEUW ONTVANGEN:
Eene groote voorraad van bovenstaande wel bekende
geneesmiddel. Het depôt te Samarang is thans bij
V. H. NOMAN, KOLFF & CO.
De prijzen variëren van f 7.50 tot f 48.— per blikken
bus, hoe grooter de bus, hoe voordeliger voor den
Consument. (785)

Stemmen, Repareren en Verkoopen
VAN
PIANO'S.
VOOR HET STEMMEN
van eene driesnarige Piano. f 10.—
" " tweesnarige d. " 8.—
bij abonnement 2 maal per maand. " 10.—
(1406) F. BOURRET.

Het geannonceerde Concert van de ondergeteekende
zal plaats hebben
op Vrijdag den 2den Julij aanstaande,
in het Locaal van den Schouwburg.
Men kan zich van Toegangs-Biljetten voorzien bij de
Heeren V. H. Noman, Kolff & Co., Mevrouw de Farcy
en bij Mevr. PONSIN GHIJMERS.
NB. Plaatsen zijn te bespreken aan den Schouwburg
op den dag van het Concert. (887)

Mevrouw PONSIN GHIJMERS,
heeft de Eer het geachte Samarangs publiek te verwit-
tigen, dat zij zich alhier ter woon gevestigd heeft, in het
Huis achter het Arsenaal, vroeger bewoond door den
Heer Dr. STEENSTRA TOUSSAINT, en beveelt zij zich
aan tot het geven van Onderwijs op de PIANO en in
den ZANG, waarvoor men ook maandelijks kan abon-
neren. (845)

TOT HET HOUDEN VAN VENDUTIEN.
(844) NOOTBAAR & JOOSTEN.

WAARSCHUWING.
Onze algemeene volmagt, aan den Heer
JACOB BIJLEVELD verleend, heeft met
primo Junij II. opgehouden.
(888) VAN DEN BROEK & VERCKENS.

Debiteuren en crediteuren in den boedel van wijlen
de op den 15den April 1858 overledene Chinesche vrouw
ONG HOKNIO weduwe TAN TAIJLO, worden verzocht
om binnen den tijd van drie maanden, gerekend van heden,
aangifte of betalingen te doen aan den
Executeur van den Boedel,
(889) TAN GIE SORIJ.

WAARSCHUWING.
Dat aan den Jongeling, genaamd NICOLAAS BUCK,
geen Crediet, noch op bonnetjes of briefjes worde ge-
geven, ter voorkoming van schade.
(890) J. G. BUCK, S.

van zijn hoofd zou verliezen.” Zij voegde hier nog bij,
dat zij BASSANTIO vóór zijn vertrek wilde trouwen, om hem
een wettig regt op haar vermogen te geven. Zij werden
derhalve nog denzelfden dag getrouwd, even als GRATIANO
en NERISSA; en terstond na de plegtigheid vertrokken BAS-
SANTIO en GRATIANO in alle haast naar Venetië, waar zij
ANTONIO in de gevangenis vonden.
Daar de tijd om de drieduizend dukaten terug te ge-
ven reeds verlopen was, wilde de Jood het geld, dat
BASSANTIO hem aanbood, niet aannemen, maar drong er op
aan om een pond vleesch van ANTONIO te hebben. Er
werd een dag bepaald om deze ongehoorde regtszaak
voor den Doge van Venetië te bepleiten, en BASSANTIO
wachtte in den grootsten angst den afloop van dit regts-
geding af.

(Vervolg hierna.)

LANDMAIL BERIGTEN,

lopende tot 8 Mei.

NEDERLAND.

— Onze stad heeft deze dagen een gevoelig verlies geleden, in het afsterven van den heer C. H. Grohe, mede-chef van een onzer voornaamste handelshuizen. — Sints geruimen tijd lid van de kamer van koophandel en fabrieken en van de commissie voor de Rijnvaart, was hij een sieraad van onzen handelsstand, doortrokken van echt liberale beginselen, was hij vrij van al wat zweemde naar vooroordeel, terwijl zijn onwankelbare goede trouw, zijn uitgebreide kennis en zijne heldere zienswijze hem de vertrouwde vraagbaak hadden gemaakt van velen en hem de achtung hadden doen verwerven van allen, die tot hem in betrekking stonden.

Zijne ter aarde bestelling had den 27sten April te Hillegersberg plaats en aan zijn graf werden, door twee zijner vrienden ds. J. H. Brandes en mr. H. C. Verniers van der Loeff, eenige hartelijke woorden gesproken.

— Volgens den Franschen *Moniteur* is de heer Lightenvelt, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister van den koning der Nederlanden, eergisteren door keizer Napoleon in eene bijzondere audientie ontvangen, bij welke gelegenheid hij den keizer heeft ter hand gesteld een gemeenschappelijk schrijven van den koning der Nederlanden en van den Hertog van Nassau, alsmede de insignia der orde van den Gouden Leeuw van het huis van Nassau, welke orde Z. M. koning Willem III en Z. K. H. de hertog van Nassau, deze dagen ingesteld hebben.

— Door de algemeene synode der Hervormde kerk in Nederland is aan Z. M. den koning het volgend adres ingediend:

„De algemeene synode der Nederl. Herv. kerk neemt de vrijheid, namens de Herv. kerk van Nederland, welke zij vertegenwoordigt, en op uitdrukkelijk verzoek van een aantal harer achtbaarste leden; met name van zulken, die in de hoofdstad des rijks woonachtig zijn, zich eerbiedig tot uwen troon te wenden, voor de duizenden onzer natuurgenooten, die nu nog in de West-Indische koloniën van onzen staat in slavernij zuchten.

„Vele eeuwen achtereen heeft men in de Christelijke kerk berust in het bestaan van het kwaad der slavernij, welke die kerk, bij hare geboorte, in de burgerlijke maatschappij aanwezig vond. Doch in de laatste jaren vooral is zij tot de levendige en heldere bewustheid gekomen, dat nevens vele andere verkeerdheden, door het Christendom gewraakt, ook dit erfdeel des ouden tijds, zoo al niet met de letter der Heilige schrift, dan toch met den geest des Christendoms in openlijken strijd is, en haar een schandmerk opdrukt, waarvan zij zich hoe eer zoo liever moet reinigen.

„De beweging van het Christelijkgezinde Engeland voor deze zaak, uitgegaan, heeft eerst in andere landen, en nu ook in Nederland navolging gewekt. Bijzondere personen hebben gedurig in adressen aan de staten-generaal en aan Uwe Majesteit kreten tegen de slavernij doen opgaan; eene maatschappij, tot hare afschaffing werkzaam, heeft zich gevormd; eene staats-commissie door Uwe Majesteit zamengeroepen, heeft een belangrijk rapport daarover aangeboden.

„Wij brengen U. M. onzen eerbiedigen dank voor dit blijk van derzelver hooge belangstelling in deze gewichtige zaak.

„Doch tevens menen wij de vrijheid, bij U. M. aan te dringen, dat hoe moeilijk de taak ook zij, om eene zoo groote verandering tot stand te brengen evenwel de dag der bevrijding nu ook, zoo spoedig mogelijk voor die ongelukkigen mogen aanbreeken. Wij nemen de vrijheid daar de teederste belangen der menschheid en des Evangelies in dezen zijn betrokken. Immers het blijkt, dat de voortdurende slavernij een der voornaamste hinderpalen is, om het Evangelie der vrijheid, heiligheid en zaligheid door de negers te doen aannemen.

„Wij mogen dus niet nalaten, bij de smeking van velen ook die der Hervormde kerk te voegen, dat U. M. de noodige stappen doe, welke in den weg eener wijze bedachtzaamheid kunnen leiden tot wegneming van een kwaad, welks voortdurende tot schande verstrekt van onze natie, wier bodem voor het neuwere Europa de wieg en bakermat der burgerlijke en godsdienstige vrijheid is geweest, en dat U. M. het hoofd van een Huis, tot welks overlevering sedert eeuwen de handhaving der vrijheid behoort, het werk uwer doorluchtige voorouders voortzette, ook door de burgerlijke vrijheid, welke de Vader aller menschen mede voor de arme negers heeft bestemd, aan dezen in onze koloniën te schenken, ten einde hun ook eene nog betere lot kan worden geboden in Jezus Christus.

„Ook daartoe behoede, sterke en zegene u God de Allerhoogste, in wiens naam onze bede tot u komt, en aan wien wij u en uw Huis steeds dankbaar en vurig opdragen.”

— In den laatsten tijd werd eene verandering ten goede in het vaarwater het veergat van Veere, door de loodsen van hier waargenomen. Dit heeft van de zijde der directie over het loodswezen aanleiding gegeven, om door peilingen en opnemingen daarnaar onderzoek te doen. Het is daarbij gebleken, dat zich weder een zeer geschikt, breed en veilig vaarwater heeft gevormd voor schepen van meer dan gewonen diepgang bevaarbaar, en is thans in dat vaarwater, dat be hoorlijk is afgetoond, bij laag water 24 à 25 palmen water.

„De Engelsche brik *Chance*, gezagvoerder J. Martin, van Seaham, geladen met steenkolen, bestemd naar Middelburg, in heden dan ook met een diepgang van 36 palmen bij half vloed binnen gekomen.

„Deze verandering strekt tot bemoediging voor de toekomst, en geeft Veere's ingezetenen de hoop dat voortaan voor schepen van 46 à 60 palmen diepgang uit of naar zee, bij gunstige gelegenheid van dit nieuw bestaande vaarwater gebruik zal gemaakt worden.

— Men berigt, dat de heer ingenieur W. C. Brade, ontwerper van den eersten in Nederland aangelegden spoorweg, is overleden.

— Thans heeft de vroeger door ons aangekondigde uitgave plaats gehad van het Evangelie van Matheus, vertaald in het Land-Friesch door J. H. Halbertsma, en te Londen gedrukt op verzoek en op kosten van prins Louis Lucien Bonaparte (den neef des tegenwoordigen keizers van Frankrijk), wiens wapen op den titel is gedrukt. Het papier, de letter en de druk zijn zoo fraai en zuiver, dat het boek er vorstelijk uitziet; terwijl de hooge zeldzaamheid blijkt uit eene verklaring des drukkers aan het slot, dat er niet meer dan 250 genummerde exemplaren van zijn getrokken. Des prinses bekende hooge zin voor wetenschap en kunst, heeft met deze uitgave, die aan de voornaamste geleerden en bibliotheken van Europa ten geschenke wordt gezonden, aan Friesland en de Friesche taal een uitstekend eerbewijs toegebragt. Even zeer strekt de bewerking onzen geleerden landgenoot, Halbertsma tot eer, daar hij aan de overzetting, keuze van woorden en juistheid van spelling groote moeite en zorg heeft besteed, zoodat dit geschrift voor de beoefening van de Friesche taal hooge waarde heeft.

— Uit eene van regeringswege gedane opgaaf van de personen, welke in het jaar 1857 als landverhuizers uit Nederland over zee vertrokken zijn, blijkt, dat het gezamenlijke getal dezer landverhuizers heeft bedragen 1663, als: uit Noord-Brabant 135, uit Gelderland 462, Zuid-Holland 121, Noord-Holland 130, Zeeland 539, Utrecht 35, Friesland 98, Overijssel 38, Groningen 81, Drenthe 21, Limburg 3. Onder de 585 vertrokken hoofden van gezinnen en op zelve staande personen worden gevonden 77 welgestelden, 392 mingevoeden,

112 behoeftigen, 4 van onbekende gegoedheid; — 597 Nederd. Hervormden, 7 Ev. Lutherschen, 34 Christ. Afgescheidenen, 116 R. Katholieken, 22 Israëlieten. Met de hoofden van huisgezinnen zijn vertrokken 245 vrouwen, 820 kinderen, 13 dienstdienden. Onder hen waren 166 arbeiders, 11 bakkers, 2 diamantslijpers, 2 geneeskundigen, 12 kleermakers, 16 kooplieden, 114 landbouwers en knechts, 5 metselaars, 5 molenaars, 13 onderwijzers, 8 schoenmakers, 4 schrijnwerkers, 6 smeden, 21 timmerlieden, 6 verwers, 2 wagenmakers, 6 wevers, 65 zonder beroep, enz.

— In het begin van het jaar 1856 heeft de te Haarlem gevestigde Boekhandelaars-vereeninging *Lourens Janszoon Coster* besloten tot de uitgaaf van een gedenkboek der feesten, in Julij daaraanvolgende te geven, bij gelegenheid der onthulling van het metalen standbeeld, ter eere van den uitvinder der boekdrukkunst, en begrepen, dat zij aan niemand beter het opstellen van dit geschrift kon toevertrouwen, dan aan den heer J. J. F. Noordziek te 's Gravenhage, den man, aan wiens ijverige en onvermoeide pogingen de stad Haarlem in de eerste en voornaamste plaats het beeld tot vereering der nagedachtenis van haren beroemden stadgenoot verschuldigd is. De heer Noordziek heeft de hem van wege der vereeninging gedane uitnodiging met de meeste welwillendheid en belangeloosheid aangenomen, en zich met zorg en nauwgezetheid gekwetend van eene taak, bij welker volvoering hij inderdaad groote en geheel eigenaardige bezwaren te overwinnen heeft gehad. Deze dagen is dat gedenkboek gereed gekomen en de Haarlemsche boekhandelaars-vereeninging heeft gemeend om, als een blijk van dankbaarheid voor hetgeen door den heer Noordziek in haar belang is gedaan, hem een waardig geschenk te moeten geven. Eene commissie van de Vereeninging is onlangs in de gelegenheid geweest om, te 's Gravenhage, dit geschenk, bestaande in een fraai bewerkt zilveren inktkoker, met begeleidenden brief, den heer Noordziek aan te bieden, die heeft verklaard dit onmiskenbare blijk van goedkeuring van zijnen arbeid gaarne aantenemen en op hoogen prijs te stellen.

ENGELAND.

— In de zitting van het Hoogerhuis van 22 April is de bill op den parlementairen eed voor de tweede maal gelezen.

In dezelfde zitting heeft lord Malmesbury eenige nieuwe documenten betreffende de inbeslagname der *Cagliari* overgelegd.

In de zitting van den 23sten heeft eene interpellatie van lord Grey aanleiding tot eene woordenwisseling over de telegrafische verbinding van Engeland met Noord-Amerika en met Indië gegeven. Een der leden vroeg of de regering daarvoor eenig monopolie uitsluitend recht wilde verleenen, hetgeen hij zeer onraadzaam achtte, daar de telegrafie, hoe verbaasende vorderingen zij ook in de laatste twaalf jaren gemaakt had, betrekkelijk gezegd kan worden nog in hare kindsheid te verkeren, waarom het onoverstandig zou zijn, zich aan een bepaald plan te binden en door omhelzing daarvan voor een aantal jaren alle andere te ontmoedigen. Hiermede stemden de ministers volmondig in; zij verklaarden dat het gouvernement aan geene onderneming tot het aanleggen van telegraaflijnen in den Atlantischen Oceaan of in de Middellandsche Zee eenig monopolie verleend had of verleenen zou. Verder is uit hunne mededeelingen gebleken dat er bij het Engelsche gouvernement, twee voorstellen, een van Oostenrijk en een ander van Piemont, om Egypte met het Europeesche telegraafnet te verbinden, ahangig zijn; dat het hoopt deze beide plannen verwezenlijkt te zien; en dat het zeer onlangs een voorstel van een particulier persoon ontvangen heeft om eene onderzeesche telegraaf-linie van Plymouth over Gibraltar en Malta tot Alexandrie aan te leggen. Het laatstgemelde plan werd door een van de leden dringend in de gunstige overweging van het gouvernement aanbevolen. Het was zijns oordeels, van het uiterste belang, dat de telegrafische gemeenschap tusschen Engeland en zijne bezittingen niet in de magt was van eene of andere buitenlandsche mogendheid waarmede men te eeniger tijd in oorlog zou kunnen komen.

Den 27sten is in commissie beraadslaagd over de bill betreffende den parlementairen eed. De vijfde clause, waardoor het aan de Israëlieten mogelijk gemaakt wordt den gevorderden eed af te leggen, werd verworpen met 119 tegen 80 stemmen. De aldus geamendeerde bill werd daarna in commissie aangenomen en den 29sten voor de derde maal gelezen.

Den 29sten heeft lord Malmesbury, in antwoord op eene interpellatie van lord Airlie, te kennen gegeven, dat de Engelsche regering aan Sardinia hare goede diensten had aangeboden, ten einde het Napolische gouvernement te bewegen van de regten, die het op de verbeurdverklaring der *Cagliari* meent te hebben, af te zien, en, in geval die regering daartoe niet mogt willen overgaan, de bemiddeling eener bevriende mogendheid in deze kwestie in te roepen. Andere mogendheden wendten tot gelijk doel pogingen aan. Lord Derby heeft buitendien verklaard, dat Frankrijk de door Engeland gevolgde handelwijze volledig goedgekeurd heeft. Lord Clarendon gaf als zijn gevoelen te kennen, dat de inbeslagname der *Cagliari* onwettig geweest is en dat de twee Engelsche machinisten op eene schadevergoeding recht hebben, niet slechts wegens de wreede, onrechtvaardige en onwettige gevangenschap, die ze doordonden, maar ook omdat de Napolische regering het Engelsche gouvernement voortdurend door middel van valsche rapporten bedrogen heeft, met betrekking tot de bijzonderheden van de oorzaak, waarom die twee Britsche onderdanen gevangen gehouden werden en nopens de wijze, waarop de gevangenen zijn behandeld geworden.

In dezelfde zitting is eene petitie ingekomen van Manchester. Die petitie, welke door graaf Albemarle werd ingediend eischt dat de koning van Oude als zoodanig in zijn gezag zal worden hersteld. De graaf heeft gelijktijdig verklaard, dat hij den 10den Mei het voorstel zal doen, dat het huis plegtiglijk protestere tegen het stelsel van aanhechting van grondgebied, dat door alle tijden heen, de ziel is geweest van Englands staatkunde in Indië en elders.

In de zitting van het Lagerhuis van den 22sten heeft de heer Roebuck aan den attorney-generaal gevraagd, of de regering voornemens is het tweede proces van Bernard, ter zake van zamenzwering, te vervolgen.

De attorney-general gaf eenige verklaringen ten opzichte van de gedraglijn der vorige regering, met betrekking tot Bernard. Daar de tegen hem ingebragte beschuldiging, ten gevolge van de afgelegde getuigenissen, volgens het gevoelen van den magistraatspersoon, voor wien de zaak in eersten aanleg is behandeld, veranderd was in eene beschuldiging van eene misdaad, waarop de doodstraf is bedreigd, achtte deze ambtenaar het zijn pligt, den beschuldigde te verwijzen naar de bevoegde jury; deze jury had een verdict van niet schuldig uitgesproken en daar de beschuldiging van zamenzwering voor een groot gedeelte op dezelfde bewijzen berust, meende de regering dat er geen reden bestond, om het proces ter zake van zamenzwering te vervolgen. Men kan het er dus voor houden, dat Bernard van alle regtsvervolgving is ontheven.

De heer Kinglake vroeg aan den kanselier der schatkist, wanneer de regering aan het Huis zal mededeelen de door de tegenwoordige advocaten der kroon geuite gevoelens over de inbeslagname der *Cagliari* en of de vraag om schadeloosstelling officieel of niet aan Napels was gedaan.

De kanselier der schatkist antwoordde, dat het gevoelen der advocaten van de kroon nog in deze zitting aan het Huis zoude worden ter kennis gebragt, benevens andere documenten betrekkelijk de *Cagliari*. Wat de tweede vraag betrof, zoo zoude spreker daarop bij eene andere gelegenheid antwoorden, daar de heer Kinglake zijne interpellatie niet had aangekondigd.

Alsnu legde de kanselier der schatkist de beloofde documenten betreffende de zaak der *Cagliari* over.

In de zitting van den 23sten heeft de heer Gladstone gevraagd of de regering voornemens is de documenten betreffende de vereeninging der Donauvorstendommen aan het Huis over te leggen.

De kanselier der schatkist antwoordde dat het resultaat van het onderzoek der commissie, betreffende de kwestie der vereeninging van de Donau-Vorstendommen, onderworpen zal worden aan de eerstvolgende conferentie te Parijs en dat hij voor dien tijd de documenten niet aan het parlement kan overleggen.

De burggraaf Goderich vroeg aan den kanselier der schatkist of het zijn voornemen was de bill betreffende de Indische regering niet in te trekken.

De kanselier der schatkist zeide dat hij het voegzamer achtte niet af te wijken van hetgeen ten opzichte der bill is overeengekomen namelijk dat de bill geschorst blijve, tot na de discussie over de resolutie, welke spreker zal indienen.

De burggraaf Goderich gaf kennis, dat hij die resolutie zoude bestrijden, en het gevoelen van het Huis daarvoor zoude winnen.

Lord John Russell zeide dat het strijdig met de gewoonten was eene bill in te dienen en dan te schorsen. De regering moet hare resolutie voorstellen en dienovereenkomstig handelen, of de tegenwoordige bill intrekken.

De kanselier der schatkist zeide, dat hij niet geloofde dat de tweede Indische bill aan de orde van den dag was gehouden en hij dacht, dat zij voor eenen tijd verdaagd was. Spreker meende dat het beter was een besluit te nemen ten opzichte van de resolutie en daarna eene bill in te dienen, waaraan die resolutie ten grondslag liggen. Spreker bleef er niet op staan de bill te handhaven in den vorm, waarin zij is aangeboden, en indien de voor te stellen resolutie worden aangenomen, zoude hij eene bill indienen met die resolutie ten grondslag.

Lord Palmerston was van oordeel dat de weg, welken de regering voorstelt te volgen, de eenige is, die thans open ligt. De resolutie, waarover in het comité gestemd zal moeten worden, zullen de grondslagen uitmaken van de toekomstige bill.

De heer Bright geloofde ook dat dit het beste was in de kritieke positie, waarin zich de regering bevindt.

Sir H. Willoughby was van meening dat het beter was de beide bills te vernietigen.

De kanselier der schatkist, op eene interpellatie van den heer Smith antwoordende, zeide, dat de regering aan den gouverneur-generaal van Indië instructien heeft doen toekomen, om onderscheid te maken tusschen het eigenlijke volk in Indië en de oproelingen, ten einde de perken eener heilige justitie in het opleggen van straffen, niet te overschrijden.

Nadat het huis hierop in commissie was overgegaan, is het voorstel van den kanselier der schatkist, waarbij de bankiersbrieven aan een zegelregt van een penny onderworpen worden, aangenomen.

In de zitting van den 24sten is de heer Disraeli er na langdurige debatten in geslaagd om de beraadslagingen in comité over de bill tot hervorming van het regerings-beleid in Britsch-Indië, te doen uitstellen tot den 30sten. Het tegen die bill gerigte voorstel des heeren Goderich is daarna eveneens tot dien dag aangehouden.

In de zitting van den 26sten heeft de kanselier voorgesteld, dat de vergadering zoude besluiten, dat het geheele Huis den 30sten in commissie zoude overgaan, ter bediscussiering van deresolutie betreffende de regering van Indië, welke hij aan het Huis had ingediend. Spreker zeide, dat er thans twee wets-ontwerpen bestonden, dat van het tegenwoordige en dat van het vorige ministerie, en dat het Huis zich omtrent het verschil dat tusschen die beide wets-ontwerpen bestaat, zal moeten verklaren.

Er zijn, zeide de kanselier der schatkist, om zoo te zeggen twee scholen; de eene zoude willen, dat Indië, even als onze koloniën, door een secretaris van staat bestuurd wierd; ik ben van oordeel, dat zulk een stelsel niet practisch zoude zijn. Dezelfde school wenscht, dat Indië in Indië geregeerd worde, namelijk dat Engeland niet gesaadpleegd worde, en dat de gouverneur-generaal van die bezitting in eene positie geplaatst en met eene volmacht bekleed worde, als waar in de constitutie van Groot-Brittannië nimmer voorzien heeft ten opzichte van een rijk, welks toekomstige grootheid het onmoeij is te voorspellen. Hoe meer ik dit plan bestudeer, des te meer word ik overtuigd van de gevaaren en het onpractische er van.

De bill der tegenwoordige regering behoort tot eene andere school.

Ik geloof dat de meerderheid van het Huis zich ten gunste zal verklaren van het denkbeeld om aan den minister voor Indië de ondersteuning van een raad toe te voegen; deze raad nu moet de elementen in zich bevatten, welke den raad van directeur en zoo beroemd hebben gemaakt. Zulk een raad moet talrijk en niet beperkt in zijn personeel zijn, gelijk het vorige ministerie dit voorstelde. De kwestie is wie de leden van dien raad zal benoemen. Zal de regering hen allen aanwijzen? Hoe zullen de leden benoemd worden, wier benoeming de regering zich niet moet voorbehouden?

De kanselier der schatkist herinnerde daarna dat bij zijne bill wordt voorgesteld de verkiezing der laatste leden op te dragen aan de grootste commerciële en industriële plaatsen van den lande en zeide dat hij deze bepaling van zijn voorstel als de beste aanbeveling er van beschouwde. Hij voegde er bij dat hij zijne bill die verkiezing niet wordt opgedragen aan de gemeentebesturen der in zijn ontwerp aangewezen steden, maar direct aan de kiezers.

De kanselier der schatkist eindigde zijne reden met de verklaring, dat het beginsel der verkiezing van de helft der leden van den raad van Indië, het hoofdpunt der tegenwoordige voordragt uitmaakt, en dat dit beginsel verreweg belangrijker is dan al het overige van de voorgestelde maatregel. Indien het Huis, aldus vervolgde hij, geen afdoenden raad wil, die evenveel kennis en ondervinding in zijn bezem vereenigt als het hof van directeuren, dan zou het beter zijn, het tegenwoordige bestuur in stand te houden; want indien de raad, die in Engeland haren zetel zal hebben, niet bekwaam is om het Indische bestuur in Indië te controleren, dan zal het Indische rijk — het Huis kan zich daarvan verzekerd houden — voor Groot-Brittannië verloren gaan, en laatstgemelde zal dit verlies aan zich zelf te danken hebben.

Lord Palmerston deed opmerken, dat de door den kanselier der schatkist voorgestelde verkiezing, in strijd is met de constitutie, welke niet wil dat eenig uitvoerend gezag opgedragen wordt aan ambtenaren, die niet door de kroon benoemd worden. Buitendien beteekent door die verkiezing, de verantwoordelijkheid des ministers aan het Parlement zoo goed als niets, want hij zal zich kunnen verschuilen achter den raad, waarop het Parlement geen invloed kan uitoefenen. Volgens spreker moet de werking van dien raad alleen beperkt worden tot de taak, om den minister met raadgeving bij te staan.

De heer Gladstone kon zijne goedkeuring niet geven aan het voorstel, om over de bill bij wijze van resolutie te stemmen. Overigens zag hij, indien het doorging, hier geen genoegzame elementen van reorganisatie, om een bestuur te verkrijgen, geschikt om het tegenwoordige hof van directeuren te vervangen.

Nadat nog eenige redenaars het woord hadden gevoerd, is het voorstel der regering, om den 30sten in commissie over te gaan, ten einde over de resolutie te beraadslagen, aangenomen met 217 stemmen tegen 177.

In de zitting van den 27sten heeft de heer Wise aan de regering gevraagd, of zij een afschrift aan het Huis zal overleggen van het in Mei 1857 opgemaakte rapport door den consul-generaal Ward, betreffende de geschillen tusschen de hertogdommen en Denemarken.

De heer Fitzgerald antwoordde dat de regering een document van zulk een vertrouwelijk aard niet kon overleggen, daar H. M. regering en de andere mogendheden van Europa welligt geroepten konden worden, hun gevoelen over die geschillen kenbaar te maken.

Vervolgens werd na eene levendige discussie en bestrijding van den kanselier der schatkist, aan den heer Locke King vergunning verleend tot het indienen eener bill, strekkende tot uitbreiding van het kiesregt.

Den 28sten is op voorstel van den heer Henley eene commissie benoemd, belast met de aangelegenheid van den Stadetol te onderzoeken.

In de volgende zitting is het voorstel van den heer Spooner, strekkende tot intrekking van de toelage aan het R. K. kollegie van Maynooth, met 210 tegen 153 stemmen verworpen.

Den 30sten heeft de heer Walpole in antwoord op eene interpellatie gezegd, dat de heer Edwin James zich niet in gezelschap van den heer Bernard naar de vergadering in St. Martinshall had begeven. (Zie lager het bericht nopens deze meeting). De door eertsgenoemde bij die gelegenheid uitgesprokene rede was door de bladen vernieuwd wedergegeven. De heer James zoude zeker, in zijne hoedanigheid van een der advocaten van de kroon, verplicht geweest zijn, op het ver-

langen der regering als aanklager van Bernard op te treden; hij had dit echter van de hand gewezen, omdat Bernard hem reeds vroeger gersapleegde had en hij zich dus niet met de vervolgende konde belasten, zonder de positie van den beschuldigde te benadeelen.

Op vespers vroeg van den heer Milner Gibson betreffende de wet op de drukpers in Indie, antwoordde de heer Baillie, dat de genoemde wet in Junij 1858 ophoudt van kracht te zijn, en dat voor het geval dat de gouverneur-generaal van Indie de verlenging er van doelmatig mogt achten, hij dan voorzeker de regering in het moederland zoude raadplegen, welke alsdan de zaak in overweging zal nemen.

Op het voorstel, dat het Huis in commissie zoude overgaan ter behandeling van de resolutie der regering betreffende het Indische bestuur, deed lord H. Vane een motie, dat „door de veranderde omstandigheden sedert het eerste voorstel van H. M. vorige regering, om het bestuur over Indie van de Oost-Indische Compagnie aan de kroon over te dragen, het ondoelmatig is geworden, met de behandeling van dit onderwerp gedurende dit zittingjaar verder voort te gaan.“ Deze motie werd ondersteund door den heer Gregory en onder anderen bestreden door lord Palmerston, lord Stanley en de heeren Mills en Milner Gibson en ten slotte verworpen met 447 tegen 57 stemmen. Hierdoor verviel van zelf een door den heer Divett voorgesteld amendement, „dat het ondoelmatig zoude zijn eenige wetgeving voor Indie te bediscussieren, zoolang de tegenwoordige regering aan het bewind is.“

Alsnu stelde de kanselier der schatkist de eerste zijner resolutien voor, namelijk: „Dat het noodig is de regering van Indie aan de kroon over te dragen.“ Nadat verscheidene sprekers hierover, zoo voor als tegen, het woord hadden gevoerd, werd de resolutie zonder stemming goedgekeurd.

De kanselier der schatkist stelde daarna de tweede resolutie voor, luidende als volgt: „Het is noodig er in te voorzien, dat H. M., door een harer vooruaamste secretarissen van staat, de magt zal bezitten en de functien uitoefenen, betrekking hebbende tot de regering en de inkomsten van Indie, welke thans worden of kunnen worden uitgeoefend door de Oost-Indische Compagnie, door het hof van directieuren of door het hof van de eigenaren van gezegde Compagnie, hetzij alleen, hetzij met de goedkeuring van de commissarissen voor de Indische zaak.“

Op voorstel van den heer Roebuck werden de discussien hierover tot den 3den Mei verdaagd.

De door het Hoogerhuis gebragte wijzingen in de bill betreffende den parlementairen eed, zullen den 7den in behandeling worden genomen.

In de zitting van den 3den is de bill, waarbij de aflossing der 2,000,000 p. s. aanschatkistbons verdaagd wordt, voor de tweede maal gelezen. Bij die gelegenheid heeft sir Ch. Corwal Lewis, de voormalige kanselier der schatkist de regering gegespt wegens haar plan tot afschaffing der income-tax in 1860, waartoe zij zich verbonden had. Volgens hem gedoogen de uitgaven, ten einde de kusten in goeden staat van verdediging te brengen, gevoegd bij de kosten welke de opstand in Indie na zich sleept, het gemis van dit belangrijk middel voor de schatkist niet.

De bill, bij welke de cheques (kassiers-briefjes) aan een zegelregt worden onderworpen, werd mede voor de 2de maal gelezen.

Daarna ging het Huis in commissie over ter behandeling van de resolutie betreffende Indie. De kanselier der schatkist las zijne tweede hierboven reeds medegedeelde resolutie voor.

De heer Ayrton stelde voor, bij wijze van amendement te besluiten, dat de aangeduide magt en functien zullen worden uitgeoefend door een minister der kroon, in raadkamer; hetgeen wil zeggen, dat de minister verplicht is het gevoelen van den raad in te winnen.

De kanselier der schatkist zeide, dat de eenige kwestie, welke thans beslist moet worden, daarin gelegen was, of de ministers, die de functien, betreffende de regering van Indie, moet vervullen, een secretaris van staat moet zijn, en dat de voorgestelde resolutie deze kwestie in toestemmenden geest oploest.

Het amendement van den heer Ayrton werd verworpen met 354 tegen 140 stemmen en de voortzetting der discussien verdaagd.

FRANKRIJK.

Naar laud van berichten uit Alexandrië bevindt zich daar ter stede een aantal vreemdelingen, of liever woelzieke uitgewekenen, die het der nijvere, stille bevolking vrij lastig maken. Niet alleen dat men tegenwoordig in de stad over tumult en wanorde, diefstal en roof hoort klagen, maar zelfs hebben er onlangs moorden plaats gehad, en dat althoeblig bepaaldelijk te moeten worden toegeschreven aan de uitgewekenen. De Europeesche consuls hebben zich, zoodra het een meer ernstig aanzien kreeg, hieraan veel laten gelegen liggen en in vereeniging met de stedelijke autoriteiten de noodige maatregelen genomen, om er een einde aan te maken. De openbaarmaking dezer maatregelen heeft bij de uitgewekenen, grootendeels Italianen, een hevige verbittering te weeg gebracht; zij schrijven die handeling uitsluitend toe aan den invloed van Frankrijk, welks consul, naar zij zeggen, de andere Europeesche en Egyptische autoriteiten er toe heeft weten over te halen. Onder de kreten van „Weg met den keizer! Den dood aan den Franschen consul!“ hebben zij een hevig straatrumoer aan den gang gebracht, waarbij zij zich tevens allerlei geweldadigheden hebben veroorloofd. De pacha gouverneur van Alexandrië trachtte nog wel, door zich in het midden der oproermakers te vertoonen, deze tot bedaren te brengen, maar ongelukkig wist hij daarbij niet den juiststen tact aan te wenden. In plaats van hun door een kloeke houding en strenge taal behoorlijk ontzag in te boezemen, heeft het opgeruid gemeen met zachte, of liever vleigende woorden willen sussen; hij ging zelfs zoo ver van hen, in een eigenlijk al te vriendelijke toespraak, te beloven, dat de maatregelen, waar zij zoo stout tegen opkwamen, terstond zouden worden ingetrokken. Door dit bewijs van zwakheid aangemoedigd, snelden de muitelingen naar het arsenaal, waar het hun evenwel niet gelukt is de voorhanden zijnde ammunitie in handen te krijgen, ofschoon zij op dat oogenblik, om zoo te spreken, van de stad volkomen meester waren. Ten gevolge eener expresse van den heer Sabattier, consul-generaal van Frankrijk, is de onderkoning onverwijld naar Alexandrië teruggekeerd, waar zijn eerste werk was, den pacha af te zetten, terwijl hij overigens genoegzaam geestkracht aan den dag legde, om de oproerlingen door meer afdoende spoedige maatregelen onder bedwang te krijgen. Bij het afzenden van dit bericht, was de orde intusschen nog niet geheel en al hersteld.

De bemanning van het schip *Marie Caroline* is op de westkust van Madagaskar door de inboorlingen vermoord. Men verneemt daaromtrent het volgende, aan het *Journal du Commerce* te Réunion medegedeeld door den heer Sumate, een Fransch kolonist, die de wijk heeft genomen naar St. Augustijn, om aan de vervolgingen van Vinang, opperhoofd van den stam Mena-Bé, te ontsnappen. De kapitein was met een scheepjongen aan wal gegaan, om den koning het gebruikelijke geschenken aan te bieden en tevens mede te deelen, dat zijne komst ten doel had, om over den afstand van aangeworven manschappen te onderhandelen. In het eerst toonde Vinang zich welgezind, tot hij eindelijk den tienden dag besloot het plan, hetwelk hem al terstond voor den geest had gestaan, in werking te brengen. Om daarmede eenen aanvang te maken, liet hij vooreerst den scheepjongen neerschieten en daarop terstond den kapitein neerschieten. Om nu ook de overige manschappen te kunnen treffen, ten einde zich van het schip meester te maken, zond hij er vijftien soldaten naar toe, die zich onder voorwendsel, dat zij tot de aangeworven manschappen behoorden, in een soort van barkas naar het schip lieten brengen en twee Fransche overloopers, Adolphe en Jacques als tolken bij zich hadden, terwijl men te land nog verder maatregelen nam, om de bemanning van het schip geen kwaad vermoeden te doen krijgen. In weerwil van die voorzorg gebrachte dit toech; althans de tweede stuurman aan boord gaf niet alleen zijne verwondering te kennen, over de onverwachte aankomst van zulk een talrijke manschap, maar vroeg zelfs bepaald, wat zij bij het schip te doen hadden en waar de kapitein was. Jacques gaf hierop ten antwoord, dat de kapitein hen weldra met

de sloep, in gezelschap van nog eenige andere manschappen zou volgen, en dat zij door hem maar vooruit waren gezonden, om den bedongen prijs der vijftien aangeworvenen in ontvangst te nemen. De officieren vonden hier geen bezwaar in, en de tweede stuurman haalde tot die afrekening ook werkelijk het bedongen stuk lijnwaad voor den dag, toen hij, gereed staande, om daarvan ieder zijn bescheiden deel te geven, door den aanvoerder van het complot werd doodgeschoten. Hierop volgde de algemeene aanval op de matrozen, terwijl er twee in het want ontsnapten, en twee anderen in het water sprongen, waarvan de een verdrinkte en de ander ongeveer vier mijlen verder zwaar gekwetst bij de kust is komen aandrijven. Na de overigen van kant te hebben gemaakt, hielden de roovers het vaartuig zoo lang op stroom als bij het lage getij noodig was, doch nauwelijks zagen zij kans om het binnen te brengen, of aan den moord ontsnapte matrozen werden gedwongen hiertoe behulpzaam te zijn, en toe te zien, hoe het schip later op de Soua-Rano-rivier werd uitgepluinderd en verbrand. Dat deze manschappen thans onder die wilden aan de grootste ellende ter prooi zijn, is wel na te gaan. De prinses Narouva en haar zoon doen evenwel wat zij kunnen om hen gerust te stellen, en naar men kan opmaken, bestaat bij deze vorstin ook het voornemen, om hen ongemerkt te laten ontsnappen.

DUITSCHLAND.

Op voorstel van de kamer van koophandel te Frankfort a/M., hebben de grossiers in koloniale waren besloten, op den 1sten Julij aanstaande, de tot dusver in gebruik zijnde gewigten af te schaffen, en daarvoor het tolcentenaar van 50 kilo algemeen in te voeren, als eenheid voor de prijsbepaling zal dan ook niet meer per rijksdaalder, maar per gulden genoteerd worden. Deze bepaling, welke daar veel bijval vindt, zal mede voor den handel in olie, traan en wat meer van dien aard is, ingevoerd worden.

Een orkaan, welke in den namiddag van 29 April tusschen 3 en 5 ure de streken langs den Rijn voornamelijk, heeft geteisterd, is allerhevigst geweest. Overal heeft hij zijne baan gekenmerkt door groote schade. Te Andernach zonken verscheidene schepen, waarbij meer dan een menschenleven is verloren gegaan. Ook op vele andere gedeelten des Rijns zijn dergelijke onheilen voorgevallen. Daarenboven zijn vele boomen ontworteld, daken der huizen weggesleurd, waarbij vele personen zwaar zijn gekwetst. Als een bewijs van de hevigheid des orkaans kan onder anderen worden gemeld, dat stukken van het dak eener katoenspinnerij, in de nabijheid van Duisburg, werden voortgeslingerd tot over het tien minuten van de fabriek verwijderde spoorwegstation.

Den 29sten April is het huwelijk bij procuratie voltrokken tusschen de prinses v. Hohenzollern en den koning van Portugal. Den 2den Mei is de jeugdige koningin naar Dusseldorp vertrokken, den 4den naar Brussel en den 5den naar Ostende.

De universiteit van Berlijn heeft een groot verlies te betreuren: de beroemde physioloog, Johannes Muller, overleed aan de gevolgen van een beroerte, in den ouderdom van 57 jaren.

Blijkens officiële opgaven zijn er gedurende het jaar 1857 in Pruisen verzonden 241,545 telegrafische dépêches en bedroeg de opbrengst der telegrafische dienst 632,143 thalers; zijnde het aantal dépêches, zoowel als de daaruit voorspruitende ontvangsten sedert 1854 meer dan verdubbeld.

Den 24sten April's namiddags twee ure, ontstond in het stadje Frankenstein brand, die zoo snel toenam, dat schier de geheele plaats een half uur later in lichtelaaie vlam stond; want een sterke noordenwind dreef het vuur in een schuinse rigting over de huizen. Het posthuis is behouden gebleven, ook het gebouw van de justitie, de kerken en de gevangenis. Van alle kanten snelde hulp toe en er was water voorhanden, maar de gloed was zoo sterk, dat iedere poging tot blusschen onmogelijk werd. Men kon de naauwe straten weldra niet meer passeren. De inwoners hebben slechts weinig kunnen redden. Dit spoedig toenemen van den brand, vooral in naauwe en daarbij lange straten, kostte aan vele menschen het leven. In een der straten, de zogenaamde Badegasse, waren de uitgangen overhoeds door de vlam afgesneden, zoodat niemand er uit kon. Op dit oogenblik riep de eigenaar van het voormalige stadhuis, nu een particuliere woning, de menschen van de straat in zijn huis, dat zoo hij meende, veilig was. Doch de dikke muren en gewelven van het oude gebouw waren niet bestand tegen den vuurgloed; de vlammen bereikten deuren en vensters, weldra stortten de gewelven in en begroeven een aantal ongelukkigen onder het gloeiende puin. Toen het vuur uitgewoed had, moesten de arbeiders heen voor heen, schedel voor schedel uit de heele puinhoopen hakken. Door de naauwe opeening van een kelder werden nog even tijds dertig menschen met de grootste moeite gered. Ten vijf ure des namiddags geraakte ook het naburige dorp Zadel in brand, waarin korten tijd zestig bezittingen in de asch gelegd werden. Ook hier gingen drie menschenlevens verloren. In de stad waren tot den 27sten drie en twintig dooden opgegeven; men verwacht echter nog meer opgaven. De brand begon in het huis van een voorman, die van huis was, en wiens kinderen, zoo men zegt kort te voren met lucifers gespeeld hadden.

In den nacht van 13 April is te Christiania mede een hevige brand uitgebarsten waarvan de bijzonderheden op het volgende nederkomen. Het eerste brandgeroep werd des nachts omstreeks 1 ure vernomen. Nauwelijks hadden de kanonschoten aan de ingezetenen het alarmsein gegeven, en was men op weg om de spuiten te gaan halen, of het bleek, dat in de wijken, ingesloten door de Kirke-, de Prindsen- en Drönningsgade, onderscheidene gebouwen reeds in volle vlam stonden, terwijl de brand daar zoo snel en hevig voortging, dat er na vijf uren van dit gedeelte der stad slechts eenige rookende puinhoopen waren overgebleven. Hierop sloeg de brand naar twee belendende wijken over, waar het in de eenen lange de Skippergade mocht gelukken, de vlammen meester te worden, terwijl de andere wijk, tusschen de Kirsten-, Kongens-, Prindsens- en Oostergade gelegen, grootendeels in de asch werd gelegd. Eerst tegen 1 ure in den namiddag was alles geblusht. Drie in het schoonste gedeelte der stad gelegen wijken zijn eene prooi der vlammen geworden, en slechts op enkele uitzonderingen na, zijn al de daarin aangetaste huizen tot den grond toe afgebrand. Een persoon van de brandweer is daarbij omgekomen; een élève der militaire akademie wordt nog vermist; vijf andere personen hebben deels zware, deels ligte wonden bekomen. De 900 menschen, die in de eerste oogenblikken niet onder dak konden komen, zijn thans door de overige ingezetenen bereidwillig in huis genomen. Behalve het gebouw der Bank en dat van de Zee-assurantie-maatschappij zijn o. a. ook de hotels *Scandinavie* en *Prins Karel* afgebrand. Men begroot de schade, die de verschillende brand-assurantie-maatschappijen gezamenlijk zullen lijden, op 350,000 speciedaalers, welk bedrag zeker nog veel hooger zou zijn geklommen, indien de studenten en officieren, door hunne hoogst verdienstelijk medewerking tot de handhaving der goede orde, niet zeer veel hadden toegebracht tot eene spoedige blussching. Het verlies, veroorzaakt door vernieling of beschadiging van koopmansgoederen wordt op 6 à 700,000 speciedaalers geschat.

Even als Christiania is ook de stad Moss door eenen, naar evenredigheid niet minder fellen brand geteisterd. Volgens bericht van den burgemeester aldaar aan het departement van binnenlandsche zaken, zijn van den 15 dezer, des avonds ten 9¹/₂, tot den volgender morgen tegen 6 ure, vijftig huizen tot eene gezamenlijke waarde van ongeveer 100,000 speciedaalers door het vuur vernield. Ook de kerk, het raadhuis en andere openbare gebouwen zijn daarbij eene prooi der vlammen geworden. Thans wordt per telegraaf uit Sarpsborg gemeld, dat ook aldaar, en wel den 16den des nachts twee graanmagazijnen en andere tot de *Hajstund-Brug* behorende gebouwen door eenen brand vernield zijn.

PERSOONLIJK BESTUUR

TEGEN OVER

NATIONAAL MISBESTUUR.

„John Bull,“ prijst immer zich zelf op zijne voortreffelijkheid.—„Sam Slick,“ die geestrijke Schrijver, zegt: een Engelschman denkt „dat toen Natuur hem had voortgebracht brak zij de vorm; daar was nooit, daar kan nooit, daar zal nooit een ander gelijk hem zijn.“

Geene natie heeft meer oorzaak om trotsch te zijn op hare ondernemende Kooplieden en mannen van bezigheid dan Groot Brittanje: maar daarentegen geene natie heeft meerdere redenen om zich te beklagen over de grootste onbekwaamheid harer bestuurders, en te beweenen het gebrek aan doorzicht en talent hetwelk schijnt te heerschen in elk departement van haar Gouvernement. Ambtslieden zonder ambt; Ambten zonder Ambtslieden.

Laat ons nu in overweging nemen het geval van een persoon welke voor zich zelve een wereld beroemde faam heeft verworven; wij bedoelen Professor Holloway.

Een krachtbaar middel ter genezing van alle ziekten en kwalen, waaraan de lijdende menschheid is blootgesteld, ontdekt hebbende, heeft hij, door zijne eigene pogingen trapsgewijze maar zeker, zijne genees- en heel-middelen verspreid in alle deelen der bekende wereld. Beginnende met Londen als het middelpunt, heeft hij door volharding, takt en doorzicht (de zekere kenteekenen van een meester geest) zijne Medicijnen doen bekend maken tot de uiterste einden van het Kompas. Het zij men reist naar het noorden, oosten, westen of zuiden men kan geene Courant in de hand nemen of men vindt daarin de wonderen vermeld, die door deze merkwaardige en onvermoeide man bewerkstelligd zijn. Daar is geen geval bekend van een enkel publiek man die ooit tot zulk een wereld wijde beroemdheid genadert is als Professor Holloway.

Wij spreken tegenwoordig niet van zijne Medicijnen, ofschoon wij ontwijfelbare redenen hebben om te geloven dat duizende personen ondervonden hebben dat zij onfeilbaar zijn; maar van de onderneming en bekwaamheid door Professor Holloway aan den dag gelegd in het systeem van bekendmaking dat hij opvolgt. Als een man, begiftigd met een volkomene kennis van zaken, en een uitgebreid doorzicht heeft hij gezegepraald waar duizenden gesaald hebben, het zijdoor gebrek aan oordeel of door bekrompene vermogens. Neem alzoo in aanmerking het uitgebreide Lees-Museum door den Professor opgerigt in zijn Londen etablissement; daar is in de geheele wereld geen enkel dat met het zijne kan vergeleken worden! Met de meeste regelmatigheid en zorg wordt er ieder buitenlandsch nieuwspapier bewaard en gerangschikt, en zoo volkomen is dat systeem, dat ieder bezoeker, van uit deze vermenigvuldige massa van Couranten, dadelijk kan bevredigd worden met eenig uitlandsch nieuwspapier het welk hij mag begeeren, en dat nog wel om niet. Dit Museum, wordt dagelijks door Staatslieden, Kooplieden, en Kapitalisten bezocht, welke daar gelegenheid vinden om zich bekend te maken met al wat zij verlangen.

Dus verre wat persoonlijk bestuur betreft. Welk een contrast levert dit niet op bij het beschouwen van de zware routine gevolgd door het Engelsche Gouvernement! Welk een schande voor het land, dat zulke ondernemende mannen oplevert, dat deszelfs Staatzaken zoo nalatig zoo langzaam worden uitgevoerd. Onze Lezers kunnen niet anders dan opmerken dat de vooraangaande regelen in der daad een krachtige proef opleveren van „Persoonlijk bestuur tegenover Nationaal Misbestuur.“ — *London People's Paper.*

Gedrukt te Samarang, bij V. H. Noman, Kolff & Co.